

Monochrome

Kulcsár Bence

Nyugat Magyarországi Egyetem, Berzsenyi Dániel Pedagógus Képző Kar

Képi Ábrázolás

Nagy Gábor György – Egyetemi Tanár

Cél:

2014 tavaszán készült filmes etűd. Azon gondolkodtam, hogy milyen módon tudok minőségi munkát létrehozni, aminek van mondanivalója és komolyabb hangvételű. Próbáltam mindig arra törekedni, hogy szereplő mentes kisfilmet csináljak. Hogy miért? Úgy gondoltam, hogy a barátok, akiket felkér az ember egy szerepre, ők semmilyen színészi képességgel nem rendelkeznek, ráadásul a legtöbben komolytalanok az ilyen feladatra. Elnevetik a forgatást, vagy csak szimplán nem jól játszzák a szerepüket. Amikor jött egy ötlet, ráeszméltem, hogy ebben az esetben nem kerülhetem el a szereplő nélküli forgatást. A forgatókönyv alapján egy emberre volt csak szükség, hogy teljes egészében átadja a kigondolt érzést.

Téma:

Egy amolyan tanító jellegű etűdre gondoltam, ahol az ember ráeszmél dolgokra. Egy szürke, hétköznapi, átlagos embernek tűnő, monoton, egysíkú mindennapjait mutatom be. Nap, mint nap ugyan azt éli át, ugyan azt a megszokott körforgást teszi a változatosság teljes hiányával. Mindennapébredés után a szokásos szisztéma szerint él.: mosakodás, reggeli, munka és minden kezdődik, előről. Minden nap egy boríték várja az ajtaja előtt, amit reggel áttanulmányoz, és máris kilép a lakás ajtaján, ebből gondolhatjuk, hogy a szürke személy foglalkozása kicsit sem hétköznapi. Az idő múlása során a sokadik levél tartalma meghökkentést rejt számára, mely azt a jelzést tartalmazza, hogy az Ő ideje lejárt. A teljes igazság viszont nem derül ki. A tartalmi lényege az, hogy ha az ember beletörődik és változtatás nélkül éli monoton életét, egyszer azt fogja észrevenni, hogy elszállt felette az idő és már túl késő mindenhez. Rádöbben arra, hogy az élete nem volt élet, hanem egy semmilyen sablonos, unalmas robotolás.

Helyszín:

A helyszín kiválasztása során, törekedtem arra, hogy passzoljon, a szereplő életéhez. Egy panellakásra esett a választás, ahol bútorok alig vannak és érezhető a nagy üresség. A háttér figyelembe vétele sem volt hátsó szempont, a célom az volt, hogy az egyedüllét és az üresség mindenhol megjelenjen. Az egyik jelenetnél használt csorba bögre, tökéletesen mutatja a személy csorba, elromlott életét. A régi szemüveg szimbolizálja, hogy valami nincs rendben a

szereplővel. Sokat ad hozzá a lúzer képhez és ahhoz, hogy az ember úgy tekintsen rá, hogy te jó ég. A szemüveg mellett, megfigyelhető a kicsit hypster öltözködés. Ruházata galléros egyszínű pólók, melynél szintén a szürke, fekete és a fehér színek jelennek meg. Ezek megint csak hozzá tartoznak a szürkeség, bezárkózottság illusztrálásához. A felhajtott WC ülőke sok nézőt elkeserített, többségük hölgyek voltak. A lényege az, hogy a párkapcsolat illetve maga a női nem teljes hiánya érzékelhető legyen. Miért csukja be a WC ajtót? A válasz egyszerű, ebből is látjuk, hogy szereplőnk még saját otthonában sem bír olyan felszabadult, gátlásos lenni, hogy nyitott ajtónál végezze dolgát, hisz nem lakik vele senki. Bezárkózott, félénk személy, kinek viselkedései valami idegbetegségre utalhatnak vagy ha nem, azt biztosan tudjuk, hogy nem normális.

Szereplő:

Kellett egy szereplő. Ahhoz, hogy elkerüljem a konfliktusokat a rossz „színészekkel” arra gondoltam, hogy majd eljátszom én a szerepet. Viccesen hangzik, hogy a saját filmemben szerepelek. Most jön a kérdés, na de hogyan oldod meg segítség nélkül? Nagyon egyszerű. A technika fejlődése ezt is lehetővé tette. A kamerát összekötve a laptoppal, máris látom nagy képernyőn, hogy mit is rögzít a kamera. Annyi a dolgom, hogy beállítom a megfelelő kompozíciót és értékeket, majd rányomok a felvétel gombra. Nagy segítség, hogy a számítógépen a fényképezőgép összes beállítása vezérelhető. Mint mindig itt is előttem lebegtek a snittek, a kompozíciók melyet a forgatás napján ki is próbáltam. Ekkor jött a kicsiny neszség, ugyanis egy pár jelenetnél a technikám bekorlátozta a munkámat, ugyanis az élesség állítást nem tudtam irányítani. Ezért pár jelenetnél jó barátom segítségét kértem meg, hogy tekerje az objektív élesség állító gyűrűjét. Az etűdben szerepel átélézés és zoom-olás is, mely együtt jól adja a kívánt hatást. A kamera mindig minden jelenetnél egy pontban állt, és a közelítésen kívül semmilyen mozgást nem csináltam rajta. Ez lényegében könnyebb megoldás volt számomra és a témához is jobban illenek a sima állóképek.

Technika:

A felvételeknél 2 objektívet használtam. Az egyik egy 50mm-es gyújtótávolságú fix objektív, mellyel a szép elmosódott háttérhatást lehet elérni és rendkívül jó portré, illetve közeli képek

elkészítéséhez. A másik egy 18-55mm, mely egy széles látószögű lencse, amivel a környezet bemutatását próbáltam visszaadni a nézőnek. Mindezek mellett egy derítőlappal segítettem a megfelelő világítás eléréséhez. A képsorok felvételénél szempont volt a jó minőség elérése ezért dolgoztam jobb minőségű tükörreflexes fényképezőgéppel.

Zene:

Mivel már előre megvoltak a snittek, hogy mit akartam felvenni, így elég gyorsan ment a munka. A vágásnál csak egyszerűen sorban kellett raknom a képeket, és kész is volt. A zene kiválasztásánál a letargikus, ritmusos hatásra törekedtem, amiben szintén jelenjen meg a monotonitás és, hogy a képi és hangyi anyag jó összhatásban legyen. A zene ritmusa adott némi alapot a képek vágásának ütemezésére. A videó 3 részre, 3 napra osztható. Háromszor indul el ugyanaz a dallam, amellyel jól összeegyeztethető a 3 nap múlása is. Minden nap a következő dallam kezdete.

Összességében a kész videós etűd, jól átadja azt a letargikus hangulatot, hogy az embernek nem szabad beletörödnie abban, ami van, teljes magányban tölteni napjait és napról napra robotolni. A szürke hétköznapiak, a megszokott történések, a magányos élet már-már nem is emberi, és a legrosszabb, ha akkor vesszük észre mindezt, ha már túl késő van és elszállt felettünk az idő.